

על הבצורת ומס העשור

כאשר נתנו תוכנות הנורן של הדשתה הנישו ספקין
העפוך שבנושע עסולה חוכרים לפשטלה באסצעות הכספי
בנצרת למוא לעורה לטסקים בודעים וכטול סס העשור;
אולם אין זה טרייע לפשטלה לשלוח טכתבים לכל
חטקים, הסצ'וים לפלק את התשלום הראשון של העשור.
(גרבר' – בנטק)

רוור החישובחנו הצעריה ותרכז
כה מפסים בשנותיה הראשונות
עד החבסטה שלמה. – ועד היום
אנחנו טקטיים פוליטייתה רשלנית זו נס. לנו
התישבותנו האחורונה והחרישה שבנו
נהל – כתו הטсталלה כי נין עליום?
הן הדבר הזה הוא אבסורד נטור ועוון
טיפי סבחינות בנירטשך רצונאי: מתיישב
ביס העולים על הקרקע – אנכי, שלא
יתנה להם חם, כי אם שולם בעריה מבין
וחקלין – הטעלים תקציב ועם, מהפרני
סימ בעוצם ונטאים במצב של חזיה
רעים, נושאים בעול של הוצאות בריאות
ותנוע וחין סזה מחויבים עוד לשלם
טס עשור לסתלה. הנשען בדבר הוה
בשם התישבות אחרית? הרי כל מדינה
ומדינה משדרת להקל על מתישבה
התושים ולסייע להם עד כה שאפשר,
אולו הטсталלה הטעונית שלנו טורה,
בנדאה, מכל הסצ'ו ועינה רק לסתלה
ולהכנותה.

ואם אין לך שם חובות כלפי
התישבותנו – למת זה חרנן לך בשנות
בעוריה? והרי אסלו אם השנה היא כחיקונה
אין הטסק נושא את עצמו בשנותיו
הראשונות – ואעפ'ך הוא חייב סיסים;
וחטא' – ססיקה מזה שנים בשנת'־בצורה
אין עלייה לשאה באחריות הסצ'ה קשתה,
את אשר גרעני – אנחנו קווערים,

נחים איש נס"ז

זה ומפני רב שחותצות הבצורת
ידועות; במשקדים רכיס לא נתנה הארץ
את יכולת הכל הלא לטסין, ויש שנחנה
אחו קפן טמה שנורע, טמה זה הבינו
אילו נקודות לטאב קשה. סחן, שכבר
נסרו את הקצין (כנון: תליעדים),
זוקות לחידוש התקציב לשם תיקון
טצבן, ולא – יש חשש להרטה הנקידה
ועויבת הטקדים מחברים רבים. מה עשו
טטללה מתקנת שיש לה חובות כלפי
נתינה ושתורתה לא רק לחולב את
אנס ולנו את צטרם ולהציג ערכות
זריקים? הוא משדרת לחת לטקומות
שלקו עורה בזונה ולהעדרם על רגלייהם
שלא יפלג בוגטלים, ומכל שכן שהיה
תשחרה אותם מן הטקדים. אולם טטללה
ארץ־ישראל לא די לה שלא כאה לעור
עד היום – התורף כבר טשטש ובא
עונת ההכנות לזרעה והכנת טפוא
לבאותה כבר הינה – אלא שהיא לוונת
לרשות וטבקשת מס' העשור מתחואה שלא
כאה תמיד לעולם; והרי אתה חותה
ומחרה? זודתי? רשות או טפשות?
אולם הרבה אשיטים אנחנו בעצם
סנו בטענו, הטענו בקלות־ראש וב潢מת
ען – זיכוקינו. היהם האדייש הזה של
הטטללה אל טכת'־הצורה גזען בטעשה
בראשית, כיסור התישבות התרשה.
אם אנחנו ותרנו מלכתחילה
ולא עסדו – בבל חוקף על שחי